

DE CANADESE SIERTEELT-PRODUCTIE EN HET ONDERZOEK

Sterk herkenbaar voor Vlaanderen en toch heel wat interessante accenten

Begin september was Canada gastheer voor het internationaal sierteeltcongres van AIPH. Er waren heel wat vergaderingen, maar we bezochten ook een viertal sierteeltbedrijven en het onderzoekscentrum Vineland. Dit alles in de regio van de grote meren, nabij Toronto en Niagara Falls. Wat ik onthoud is de sterke herkenbaarheid met onze Vlaamse situatie, maar met tegelijk heel wat interessante accenten waaruit wij als AVBS en u als teler, tuinaannemer of sectorverwant zeker kunnen leren.

.....
Koen Tierens, tekst en foto's

Feiten en cijfers

De Canadese sierteelt productiesector vertegenwoordigt een productiewaarde van ongeveer 1,4 miljard euro. Daarmee is ze tweeënhalf maal groter dan de Vlaamse. Kijken we naar de grote subsectoren dan vertegenwoordigt de boomkwekerijsector hiervan ruim 530 miljoen euro en de bloemisterijsector ongeveer 890 miljoen euro. Er zijn drie grote concentratieregio's. Centraal in Ontario, waar AIPH te gast was, vindt je 50% van de sector. Aan de Westkust in British Columbia is dit 24% en 14% van de sector is gelokaliseerd in het Franstalige Québec aan de Oostkust. Het consumentenverbruik van bloemen en planten vertegenwoordigt een waarde van ongeveer 5,7 miljard euro volgens cijfers van de Canadian Ornamental Horticulture Alliance. Omgerekend naar jaarlijks verbruik per inwoner is dit zo'n 165 euro. Cijfers vergelijken doe je best altijd met een korreltje zout, maar ten opzichte van de Vlaamse cijfers van ongeveer 42 euro per inwoner (GfK) ben je alvast als producent beter af in Canada! Het is alleszins een feit dat we in Canada heel wat verzorgde tuinen en straatbeelden met mooie perken en bloembakken zagen in locaties die we bezochten. Dus ook al lijkt het verschil met Vlaanderen zeer groot, de cijfers kunnen toch kloppen gegeven de al-

gemene indruk die we er kregen én met in het achterhoofd de wetenschap dat naar wat de collega's van ZVG zeggen, Duitsland een consumentenverbruik van ruim 100 euro per persoon kent. De te onthouden boodschap lijkt hoe dan ook dat we hier in Vlaanderen met VLAM nog een stevige taak hebben om ons consumptieniveau te laten bijbenen.

▲ In Canada liggen de bestedingen op consumentenniveau (sierplanten, tuinaanleg) vrij hoog.

Dezelfde Canadese bron spreekt trouwens van een bijkomende consumentenbesteding van ongeveer 1,3 miljard euro voor diensten van een tuinaannemer. Een Canadese collega stelde dat er in Canada ruwweg 13.000 tuinaannemers actief zijn. Reken maar om, tuinaannemers in Canada hebben een stevig omzetspotentieel en dit los van de openbare sector!

Vineland Research and Innovation Centre

Vineland is een onafhankelijke en gecentraliseerde onderzoeksinstituut voor tuinbouw en groenvoorziening. Zowel de sectorfederaties, als de ondernemers en de overheid zijn stakeholder, maar het is duidelijk dat bijvoorbeeld siertelers en tuinaannemers dicht betrokken worden bij het onderzoek met het oog op (vrij vertaald) 'innovatieve producten en productiegerichte oplossingen in functie van de sectornoden alsook commercialisatie'. We kregen er meer uitleg over een viertal interessante onderzoeksprojecten die zeker herkenbaar zijn voor ons en in meer of mindere mate ook in Vlaanderen bekeken worden of dit zeker waard zijn.

- 'Greening the highways' doelt op oplossingen voor de hoge sterftegraad van groenaanplantingen langs autowegen. Men is er van overtuigd dat groen hierbij niet alleen een milieukundige functionaliteit kan dienen, maar ook een bouwkundige. Doel is alvast om overheid,

▲ Onderzoeksprogramma naar winterharde rozen

(wegen)bouw + tuinaanleg en de boomkwekerij in deze veel dichter bij elkaar te brengen;

- kweekprogramma voor de Canadese winterharde roos;
- sensortechnologie en substraatonderzoek;
- rassenonderzoek en bloeioproeven voor sierteeltgewassen.

Alle info en meer over de projecten via www.vinelandresearch.com.■

SOCIAAL ENGAGEMENT MEEWERKENDE PARTNER ZONDER VERLIES STATUUT

In 2005 werd, mede onder impuls van KVLV, Vrouwen met vaart, het zogenaamde verplicht "maxistatuut voor meewerkende partners" ingevoerd. Voortaan zouden partners van zelfstandigen een volwaardige sociale bescherming op hun naam hebben en een eigen pensioen opbouwen.

Zeven jaar later blijft KVLV-Agra in nauwe samenwerking met Boerenbond op de barricade staan voor een verbetering van het maxistatuut en ijvert ze om de kinderziekten van het statuut weg te werken. Eén van de kinderziekten is dat de meewerkende echtgenoten hun statuut verliezen als ze een bepaalde vergoeding ontvangen voor sociaal engagement. Risico tot nog toe is dat ze dan beschouwd worden als zelfstandige in hoofdberoep.

In de praktijk zien we dat meewerkende partners bezige bijen zijn en vaak engagementen opnemen. Het is belangrijk dat meewerkende echtgenoten ook maatschappelijk actief zijn en zich sociaal kunnen engageren zonder hun statuut te verliezen.

Daarom dienden CD&V Kamerleden Nathalie Muylle, Leen Dierick en Nik Van Gool een wetsvoorstel in, ter verbetering van de sociale bescherming van de meewerkende partners.

Op 5 november werd het wetsvoorstel in de kamercommissie Bedrijfsleven goedgekeurd. Dit is een belangrijke stap voor de verbetering van het statuut. Door dit voorstel behouden meewerkende echtgenoten hun statuut als ze zich sociaal engageren en hiervoor in ruil een beperkte vergoeding krijgen die lager is dan 3.000 euro bruto per jaar. Zonder hun statuut te verliezen kunnen meewerkende echtgenoten dan bijvoorbeeld een vergoeding of zitpenning ontvangen om deel te nemen aan vergaderingen van een veiling, adviesraden en besturen, om groepen te ontvangen op hun bedrijf, om als landbouwgids te fungeren, enzovoorts. Uiteraard betalen ze op deze inkomsten belastingen en sociale bijdrage.

Binnenkort wordt het voorstel behandeld in plenaire zitting in het federale parlement. KVLV-Agra volgt dit dossier verder op.■